

LOVECKÉ CHATY JESENÍKŮ

Motto:

Krásné lesnaté hory s oblými hřbety, prameny živé vody a úžasné bystřiny kličkující údolími, kouzelné pralesy, kamenná moře, studánky či vodopády, průzračné tůně, louky, paseky, stromy, zvěř a v údolích horské vesnice horalů, lovecké chaty v lesích, to je kraj, ve kterém žiji a nacházím inspiraci. To jsou moje milované Jeseníky.

Lovecké chaty.

Vy, lovecké chaty Jeseníků, příjemné horské domečky a hrdé nositelky historie, pamětnice mnoha vyprávěných příběhů, radujte se, budeme o vás psát. Vždycky jsme si dobře rozuměli, po mnohá léta se vzájemně užívali i uznávali. Zatápěl jsem, lesák, ve vašich kamnech, otevíral okenice a okna, měnil přízračnou zatuchlinu za jesenický vzduch, zametal myšince i neomaleně vzbudil domácího plcha. Přiváděl jsem do vašich jizeb myslivce, lovce, abychom večer zasedali ke společným debatám. Dobře pamatuji, jak chtivě jste poslouchaly a tišily praskající oheň, aby vám jediné slůvko neušlo. Nejčastěji tak bývalo při podzimu, když kolem zářily probarvené lesy plné jeleního troubení. Vraceli jsme se k vám s kamzičí říjí, když už pstruzi na trdlišťích založili nová pokolení. V létě jste se, chaty naše milované, nasmály s rodinami a dětmi, mockrát voněly sušenými hříby.

Lovecké chaty jsou v Jeseníkách postaveny na různých místech revírů. Naši předci tak činili s dobrým rozmyslem. Stavěli je u potoků v údolích, u studánek ve stráních i pod hřebeny hor. Některé jsou příjezdné, na jiné se musí pěšky. Kolik koňských hřbetů nosilo materiál do hory, kolik potu a mozolů původních obyvatel stála stavba chaty, se už nedozvíme. Většina jich v Jeseníkách je z kamene a dřeva, některé skromné o jedné místnosti, jiné honosnější, mansardové i patrové. Pamatují časy pře sto léty a nesou v sobě vzácnou patinu starodávna. Svítí se petrolejkou a svíčkami a i pro tohle komorní a zvláště voňavé prostředí, tam večery bývají až kouzelné. Jemný pach páleného petroleje, hořící vosk, stíny živých plamenů běhajících po stěnách, „vůně“ jeleního prku sálajícího z parohaté hlavy uloveného kusu postavené na voňavých větvích, cinknutí sklenic plných jiskřivým vínem nalitým na Lovu zdar, to jsou rituály lovecké sezóny. Vodu doneseš z úžasné lesní studánky, masivní stůl zavoní špekem, chlebem, cibulí i horkou polévkou, na plotně bublá voda na čaj z kopřiv a jehličí ... Všude samota, kolem divoké Jeseníky, žádný telefon, žádné povinnosti. Snadno tě ovládne příjemný chtíč uvidět jelena a laně v říjí, narazit na rozkošně se kališticího paroháče po noci plné bouřlivého milování, touha vplout do samotného nitra přírody. Při troše štěstí spatřit souboj soků a k téhle řeži netečnost krásných laněk, uslyšet troubení krále na vítězném poli. To a mnohem víc, a hlavně beze spěchu, nabízí jesenické lovecké chaty.

Domečky tiché, uprostřed zelených rozlehlých hvozdů, máme vás rádi. Jen vzpomenu vašeho dechu, balím ruksak a mizím do lesů, na den na dva do samoty, na loveckou chatu. Dobře totiž vím, že odmítnut nebudu.

A tak, pojdte prosím, myslivci a přátelé přírody dál. Společně vzpomene, povyprávíme a poslechneme loveckých příběhů.